

Historik soldat Glads finntorp, Sigfridstorp

Finska namnet Sipin torppa.

Husknut med stockvarv, det enda som finns kvar efter soldat Glads torp.

Lantmäteriets karta 20-NÅS-12 år 1804. Lantmäteriets karta 20-NÅS-65 år 1813 - Litt C.

Redan 1804 ser man slogar som senare blev soldattorpet Glads, öster i byn.

Lantmäteristyrelsens karta Nås socken Sigfridstorp nr 1-6 år 1852 - Litt Ba.

Lars Pålsson f 1795 Digerliden (Vilhula), d 1873.

Gift 1818 med **Maja Nilsson** f 1796 Säfsnäs, d 1847.

Barn:	Johanna	f 1819	Sigfridstorp	gift 1836 med Jan Nilsson f 1812 Jordbärsfallet.
	Stina	f 1821	Flaten	gift med Nerigårds Lars Olsson, Närsen.
	Lisa	f 1823	Sigfridstorp	gift med Johan Olsson, Flaten.
	Lars	f 1825	”	gift med Maja Lena Jonsdotter, Säfsnäs.
	Anna	f 1829	”	till Ugglebo 1851.
	Maja	f 1832	”	till Ockelbo 1854.
	Magnus	f 1835	”	till Järna 1859. Soldat Falk.
	Lena	f 1837	”	d 1839.
	Paulus	f 1841	”	till Leksand 1858.

Lars Pålssons far, Pål Hansson Vilhuinen f 1764, bosatt vid gården Evalds i byn.

Ur soldatregistret: Soldat Nr.24 Pål Pålsson Glad f 1797.
Antagen 1820 och avskedad 1856.
Dalregementet, Rote Hagen, Vesterdals kompani, Nås socken,
Torp nr DR-05-0024.

Lars Pålssons bror, soldat **Pål Pålsson Glad** f 1797 Sigfridstorp, d 1878.
Gift 1828 med **Stina Ersdotter** f 1805 Överborg, Nås, d 1870. De fick inga egna barn med tog hand om de föräldralösa bröderna Lars f 1845 och Erik f 1850 vars föräldrar Lars Larsson Söderman d 1852-08-04 genom drunkning och hustrun Maria Larsdotter f 1826 Slätten (Putkola), Järna, avled 1852-01-20. Fostersonen Lars avled 1857 vid 12 års ålder och brodern Erik Larsson Söderman emigrerade 1868 till USA. Soldat Glad och hans hustru var bosatta i Leksand mellan åren 1855-1857 och kom därefter tillbaka till soldattorpet.

Lars Pålssons son, soldat **Magnus Larsson Falk** f 1835 var soldat 1854-1859 vid Dalregementet, Rote Tyna, Vesterdals kompani. Han arbetade som dräng i Näveråsen 1855 till 1858 då han flyttade hem till fadern. Gift 1859 med **Cajsa Knutsdotter** f 1833 Rågsåsen. De bosatte sig i Damnäsfallet 1859 och de fick åtta barn. Familjen var inte bosatta här i Sigfridstorp.

Jan Nilsson f 1812 Jordbärsfallet, Nås, d 1864.
Gift 1836 med **Johanna Larsdotter** f 1819 Sigfridstorp, d 1893 (dotter till Lars Pålsson).
Barn: Anna Lisa f 1837 Sigfridstorp.
Maja Stina f 1841 ” d 1878 Skansbacken.
Lars Johan f 1843 ” d 1843.
Johan f 1844 ”
Flyttade till Jordbärsfallet 1845. De fick ytterligare 6 barn.

Lars Pålssons son, **Påls Lars Larsson** f 1825 Sigfridstorp.
Gift 1848 med **Maja Lena Jansdotter** f 1829 Säfsnäs.
Barn: Johannes f 1849 Sigfridstorp
Lotta Stina f 1851 ”
Lars f 1854 ”
Carl f 1857 ” född i Leksand, inskriven i Nås kyrkobok.
Familjen flyttade till Leksand 1859.

Ur soldatregistret: Soldat Nr.39 Nils Larsson Elg-Nord f 1835.
Antagen 1855 och avskedad 1871.
Dalregementet, Rote Kroktorp, Vesterdals kompani, Järna socken.
Torp nr DR-05-0039.
Fick namnet Nord år 1859.

Soldat Elg f 1835 i Flaten (Laala), fadern var soldat Lars Nilsson Skjutare f 1800 Sala, gift med **Anna Pålsson** f 1811 i Sigfridstorp (syster till Lars Pålsson). Föräldrarna bosatta vid gården Evalds i byn från 1852. Under åren som soldat Glad bodde i Leksand kommer ställföreträdande soldat Elg till soldattorpet. 1858 flyttar han till Flatsjöfallet och blev 1859 gift med Maja Lena Olsdotter från Flatberget.

Från Ödeby, år 1872, kom landbonden Hübbert. Vid denna tidpunkt var Lars Pålsson och brodern Pål Pålsson de enda bosatta på soldattorpet.
Landbonden **Jan Jansson Hübbert** f 1840 Näveråsen (Nyrylä), d 1925.
Gift 1868 med **Lena Cajsa Mattsdotter** f 1847 Ödeby, d 1901.
Två barn födda i Ödeby.
Familjen troligen bosatta här 1872-1877 då de flyttade till gården Evalds i byn.

Trolldom och magi i Sigfridstorp, Nås Finnmark.

Vid sjukdomar på finnmarken anlidades främst kloka gummor och gubbar.

Pål Hansson Vilhuinen, f.1764 i Digerliden men bosatt i Sigfridstorp, var en stor "häxmästare och runosångare".

När C A Gottlund besökte Nås vid sin resa 1817 hade han planerat att träffa Pål men han var inte hemma. Gottlund fick resa vidare utan att få träffa denne trollkunnige man.

Pål Hanssons son, Pål Pålsson Glad (1797-1878), soldat nr.24, bosatt här i Glads torpet, var liksom sin far känd för sin stora trollkunnighet och anlidades ofta av folket på finnmarken. Pål utövade både svart och vit magi.

"Det berättas bl.a att Pål hade en stor svart hund som vid ett flertal tillfällen rände ner till Nåsbygden och gjorde rackartyg hos en gumma. När bunden ännu en gång kom till henne lät hon döda den. Pål blev varse detta och stämde då "olycka" på gumman, som strax därefter bröt benet !

Då soldat Glad låg på sin dödsbädd, sägs det att, de som vakade på natten hos gubben, hörde hur det krefsade på dörren. Någon öppnade och inspringande kommer en stor svart hund som hoppade upp i fotänden där gubben låg. Hunden snodde runt några varv i sängen innan den försvann ut genom dörren. Männen visste att det absolut inte fanns någon svart hund i trakten och blev mycket uppskrämda av upplevelsen. Strax därpå dog soldat Glad"

Berättat av Evald Nilsson, Sigfridstorp.

